

Lövétei Lázár László

Pót-ecloga

melyben a költő elköszön „Zöld” című kötetétől

„Harczokat énekelek, s egy bajnokot...”
(Vergilius – Baróti Szabó Dávid)

„ZÖLD”

*Kopp, kopp! Meglepetés! Surprise! – nézd csak,
ki van itthon!*

KÖLTŐ

Jesszusmária... Azt hittem, hogy a könyvpiacra vagy...

„ZÖLD”

*Lassan négy hónapja vesződök a városi ködben...
Jöttem, hogy nem-e mozdulnál ki a téli magányból...*

KÖLTŐ

Épp eleget dolgoztam rajtad! Nos, mit akarsz még?

„ZÖLD”

Hát... bemutatnád például a szakma előtt is...

KÖLTŐ

*Nem bánom – dedikállak majd egy-két kritikusnak,
de meg kell mondjam, féltelek egy kicsikét: ne feledd, hogy
Krisztus urunkat a szűkebb szakma csinálta ki végleg...*

„ZÖLD”

*Jócskán nyomdászagú voltam még, s már gratuláltak!
Bátran fekszem az ítések bonckése alá is –
inkább haljak meg, mint könyvtárban porosodjak!*

KÖLTŐ

*Semmi se szebb, mint kétszáz éves könyvbe' lapozni:
látod-e, máma Baróti Szabóval töltöm az estét...*

„ZÖLD”

*Sejtettem, hogy köpsz te a kortárs versezetre...
Nincs igazad... No de hagyjuk a témát... Kérem az áldást!*

KÖLTŐ

Minden jót, és... sok „levelet” díszes koszorúdba...

Csíkszentdomokos, 2012. január 22.